

Dosarul nr. 3ra-842/23
2-21036727-01-3ra-10082023

Instanța de fond: Curtea de Apel Chișinău –V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca

Î N C H E I E R E

17 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Serghei Lazari, reprezentat de avocatul Andrei Grigorița,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Serghei Lazari împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terți Olesea Mitru și Vadim Mitru cu privire la anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil,

împotriva hotărârii din 12 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2021, Serghei Lazari, a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată, care ulterior la 31 ianuarie 2023, a fost completată, împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 32/2 din 26 ianuarie 2021 „Cu privire la contestarea hotărârii nr. 29/7 din 16 octombrie 2020 a Plenului Colegiului disciplinar, emise în privința judecătorului Serghei Lazari de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani”; hotărârii Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 29/7 din 16 octombrie 2020; rezoluției de începere a procedurii disciplinare nr. 710 s-1042 p/m din 21 august 2020; raportului nr. 710 s-1052 din 23 septembrie 2020 al Inspecției Judiciare de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, inspector-judecător Tatiana Craiu și încetarea procedurii disciplinare intentate împotriva judecătorului Lazari Serghei la sesizarea avocatului Augustin Procopovici, în interesele Olesei Mitru și a lui Vadim Mitru; încetarea procedurii disciplinare nr. 710 s-1052 din 23 septembrie 2020 pe motivul intervenirii prescripției atragerii la răspundere disciplinară, cu repunerea în toate drepturile avute anterior, cu calcularea și achitarea salariului, în modul stabilit de lege.

În motivarea acțiunii, Serghei Lazari, a relatat că, s-au comis abateri grave cu privire la procedura de inițiere, verificare a judecătorului, fiind apreciat în condiții de subiectivitate excesivă și arbitrară.

A comunicat reclamantul că, inspectorul-judecător, Tatiana Craiu, a încălcat normele imperative ale legii în procesul de verificare a judecătorului Serghei Lazari, fapt contrar pct. 2.1., 2.2., 3.15. lit. b) și c), 10.22. lit. b) din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției Judiciare, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 506/24 din 13 noiembrie 2018 în coroborare cu art. 7, 71 alin. (6) lit. b1 al Legii nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, art. 116 pct. 6 din Constituția Republicii Moldova, art. 2 lit. a), art. 23 alin. (2) lit. b) al Legii nr. 178 din 25 mai 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului.

Or, în speță, nu există nici o probă prin care să fie confirmat faptul demarării procedurii legale privind solicitarea opiniei judecătorului Serghei Lazari și dovada recepționării unui astfel de document în condițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și pct. 10.22 lit. b) din Regulamentul „Cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției Judiciare”, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 506/24 din 13 noiembrie 2018.

Consideră că, în privința judecătorului Serghei Lazari, procedura de verificare a fost violată, abuzivă și lipsită de echitate, fapt contrar prevederilor pct. 10.22 lit. b) din Regulamentul „Cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției Judiciare”, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 506/24 din 13 noiembrie 2018”.

Prin urmare, judecătorului Serghei Lazari i-au fost îngerădite, în mod abuziv, drepturile și interesele legitime în procesul de verificare a acțiunilor sale.

A mai susținut că, aceleași critici invocate mai sus în adresa Colegiului disciplinar referitor la consecințele, modalitatea de înfăptuire a justiției în acest caz particular, aspecte cu privire la afectarea drepturilor justițiabililor, etc., sunt valabile în cazul Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și în cazul Raportului nr. 710 s-1052 din 23 septembrie 2020 al Inspecției Judiciare de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, inspector-judecător Craiu Tatiana.

Reclamantul a susținut că, aprecierea inspectorului-judecător Craiu Tatiana, este una vădit subiectivă, nefiind dovedite în mod obiectiv și măsurabil consecințele acțiunilor judecătorului Serghei Lazari și contravine Hotărârii Curții Constituționale ale Republicii Moldova din 6 martie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 10 pct. 4 și pct. 5 din Legea nr. 845-X11 din 3 ianuarie 1992 cu privire la antreprenariat și întreprinderi (Sesizarea nr. 10g/2018).

Astfel, reclamantul consideră că, concluzia Colegiului disciplinar se bazează doar pe cele invocate de către autorul sesizării, avocatul Procopovici Augustin, și a fost adoptată fără a fi cercetate alte circumstanțe, care ar demonstra că acțiunile imputate judecătorului Serghei Lazari și calificate ca abatere disciplinară au fost generate de circumstanțe obiective, care demonstrează o justificare rezonabilă a acestor acțiuni, și anume: Hotărârea în cauza civilă la cererea reclamantilor Mitru

Olesea și Mitru Vadim către „Victoriabank” SA privind declararea nulității parțiale a contractului de credit bancar, contractului de ipotecă, repararea prejudiciului material și moral cauzat, și acțiunea reconvențională privind încasarea datoriei acumulate la rambursarea creditului bancar acordat, a fost adoptată la data de 09 decembrie 2016.

La 09 decembrie 2016, a fost pronunțat dispozitivul hotărârii, copia fiind înmănată imediat reprezentanților părților în proces prezenți în instanță.

După pronunțarea dispozitivului hotărârii, la data de 09 decembrie 2016 a fost perfectat și semnat procesul-verbal al ședințelor de judecată, cauza fiind pregătită pentru a fi transmisă în cancelaria instanței.

La data de 27 decembrie 2016 avocatul Procopovici Augustin a prezentat cererea prin care solicita să-i fie acordată posibilitatea de a face cunoștință cu materialele cauzei. Cauza a fost prezentată avocatului.

Totodată, reclamantul a comunicat că, cauza civilă indicată a fost solicitată și de către tatăl reclamantei Mitru Olesea, pentru a lua cunoștință cu materialele cauzei, care a prezentat instanței procura în original eliberată de Mitru Olesea, cu dreptul de a reprezenta interesele acesteia.

Ulterior, la 28 aprilie 2017, avocatul Procopovici Augustin, a depus în cancelaria instanței o cerere prin care a solicitat eliberarea hotărârii motivate adoptate la 09 decembrie 2016, invocând că, a contestat hotărârea indicată cu cerere de apel.

Reclamantul a menționat că, la data de 28 aprilie 2017, după ce a recepționat cererea avocatului Procopovici Augustin, a verificat cele expuse în cerere și a stabilit că, la data de 30 decembrie 2016, avocatul a înregistrat în cancelaria instanței cererea de apel prin care a solicitat casarea hotărârii și adoptarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamanților Mitru Olesea și Mitru Vadim să fie admisă integral, iar acțiunea reconvențională a SA „Victoriabank” să fie respinsă. Concomitent a stabilit că, cauza civilă nu a fost transmisă în cancelaria instanței, iar din materialele cauzei lipsește un volum din trei.

Totodată, a stabilit că, lipsește și cererea de apel formulată de către avocatul Procopovici Augustin.

Reclamantul a comunicat că, grefierul care a participat ca membru al completului de judecată la pronunțarea hotărârii din 09 decembrie 2016, nu mai activa în cadrul instanței, și nu a putut stabili unde se află un volum din materialele cauzei civile.

În circumstanțele indicate, la 15 mai 2017, a emis o încheiere de reconstituire a actelor pierdute din cadrul cauzei civile indicate, inclusiv a cererii de apel, copia încheierii fiind transmisă reprezentanților părților în proces.

La 28 februarie 2020, de către avocatul Procopovici Augustin, după pronunțarea încheierii prin care parțial a fost admisă cererea privind anularea titlului executoriu, au fost prezentate documentele solicitate prin încheierea de reconstituire a actelor pierdute din cadrul cauzei civile, inclusiv cererea de apel cu semnătura în original.

La 02 martie 2020, judecătorul Serghei Lazari a emis o încheiere privind încetarea procedurii de reconstituire.

Cererea de apel cu semnătura originală a avocatului și documentele prezentate au fost anexate la materialele cauzei civile, apoi a fost întocmită hotărârea motivată și cauza civilă a fost transmisă în cancelaria instanței pentru a fi expediată în adresa Curții de Apel Chișinău.

A relatat reclamantul că, deoarece, la 17 martie 2020, a fost adoptată Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 55 privind declararea stării de urgență pe teritoriul Republicii Moldova, prin dispoziția Președintelui Judecătoriei Chișinău, Radu Țurcanu, în activitatea instanței a fost instituit regim special, cauza civilă indicată fiind expediată în adresa instanței de apel după expirarea termenului acestui regim.

Astfel, a indicat că, cauza civilă supra enunțată, a fost expediată la Curtea de Apel Chișinău cu depășirea termenului legal, nu din cauza îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către judecătorul Serghei Lazari, dar, datorită unui concurs de circumstanțe mai presus de voința sa, de faptul că au fost pierdute o parte din actele cauzei civile, și anume un volum din trei volume, inclusiv și cererea de apel formulată de către reprezentantul reclamantilor, avocatul Procopovici Augustin. Cererea de apel, cu semnătura originală, a fost prezentată de avocatul Procopovici Augustin, pentru a fi anexată la materialele cauzei, în schimbul cererii de apel pierdute, doar la data de 28 februarie 2020, iar expedierea cauzei în instanța de apel în lipsa cererii de apel în original nu a fost posibilă până la prezentarea acesteia.

Suplimentar celor expuse, reclamantul a comunicat că, în perioada anilor 2017 - 2020, până la depunerea sesizării în adresa Consiliului Superior al Magistraturii, avocatul Procopovici Augustin, a participat, în mod repetat, la examinarea unor cauze pe care le avea în procedură și personal, în formă verbal, a solicitat avocatului să urgenteze prezentarea actelor necesare pentru expedierea cauzei în instanța de apel.

Reclamantul a semnalat că conștientizează faptul că, în postura de judecător, poartă răspunderea personală pentru cauzele pe care le are în procedură, inclusiv și pentru păstrarea lor, în perioada de la momentul când le-a recepționat și până la momentul predării lor în cancelaria instanței după soluționare.

Însă, în cazul dat, consideră că există circumstanțe obiective care demonstrează faptul că încălcarea termenelor de efectuare a acțiunilor procesuale și expediere a cauzei civile în instanța de apel au fost generate din motive neimputabile. Or, după adoptarea dispozitivului hotărârii, cauza a fost transmisă greșierului pentru perfectarea procesului-verbal și îndeplinirea altor acțiuni necesare pentru transmiterea acesteia în cancelaria instanței. Cererea de apel formulată de către avocat a fost primită de către greșier în cancelaria instanței, pentru a fi ulterior anexată la materialele cauzei.

Deci, de către judecător, nu au fost întreprinse nici un fel de acțiuni pentru a nu da curs cererii de apel formulate de către avocat, pentru a reține cauza dată în instanță contrar prevederilor Codului de procedură civilă și a nu o expedia în instanța de apel.

A relatat reclamantul că, doar după ce a fost stabilită dispariția actelor din materialele cauzei, imediat a întreprins acțiunile necesare, și anume dispunerea intentării unei proceduri de reconstituire a actelor pierdute, reiterând că, avocatul Procopovici Augustin a prezentat cererea de apel în original doar la data de 28 februarie 2020.

În circumstanțele expuse consideră că, Hotărârea Colegiului disciplinar din 16 octombrie 2020 a fost adoptată în temeiul raportului Inspecției judiciare care este bazat doar pe circumstanțele invocate de către autorul sesizării și cercetarea unilaterală a faptelor, el din pricini obiective fiind lipsit de posibilitatea de a prezenta probe în apărarea drepturilor sale.

Referitor la constatarea cu privire la încălcarea dreptului la un proces echitabil a unui potențial subiect de drept, a opinat reclamantul că acest rol, le revine instanțelor naționale, dar nu Colegiului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii, prin ce au fost lezate drepturile și interesele legitime ale judecătorului Lazari Serghei.

În altă ordine de idei, a relatat reclamantul că, Colegiul disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii, a comis o imixtiune nejustificată în sfera de competență a instanțelor judecătorești la îndeplinirea justiției, fapt contrar art. 114 din Constituția Republicii Moldova.

De asemenea, Colegiul disciplinar nu a constatat gradul de afectare a drepturilor potențialilor apelanți, limitându-se doar la aprecieri subiective, invocând superficial „afectarea drepturilor”, fapt contrar prevederilor art. 7 alin. (2) a Legii nr. 178 din 25 iulie 2014.

Reclamantul a menționat că, la caz, în privința judecătorului Serghei Lazari au fost aplicate 2 tipuri de sancțiuni, avertisment și mustrare. Astfel că, trecând peste sancțiunea „reducerea salariului” care este imediat următoare pe scara sancțiunilor stabilită de Legiuitor, după „avertisment” și „mustrare”, Colegiul disciplinar a omis treapta a 3 de pe scara sancțiunilor, trecând direct la treapta a 4-a, aplicând sancțiunea „eliberarea din funcția de judecător” care, este ultima treaptă pe scara sancțiunilor ca opțiune aplicabilă.

Astfel, sancțiunea aplicată judecătorului Serghei Lazari „eliberarea din funcția de judecător” este ilegală, deoarece se află în vădită contradicție cu principiile Cartei cu privire la statutul judecătorului din motivele expuse supra, dar și din motiv că, Colegiul disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii a trecut cu vederea ierarhia sancțiunilor stabilită de Legiuitor, adică a omis sancțiunea „reducerea salariului” prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. c) a Legii nr. 178/2014, aplicând direct litera d) a aceluiași articol „eliberarea din funcția de judecător”.

În speță, concluzionând asupra ineficienței sancțiunii „avertisment” și „mustrare”, nu este clar de ce Colegiul disciplinar nu a aplicat sancțiunea „reducerea salariului”, or, Colegiul disciplinar nu a făcut uz, niciodată, de această opțiune față de judecătorul Serghei Lazari (reducerea salariului) care, după cum este reglementat de Legiuitor, se află pe următoarea treaptă a scării sancțiunilor aplicabile, de după „avertisment” și „mustrare”.

A mai menționat că, conform extrasului din procesul-verbal nr. 7 al Plenului Colegiului disciplinar din 16 octombrie 2020, la pct. 6, rubrica „Nu s-au prezentat” se indică următoarele: „Judecătorul Lazari Serghei de la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), a fost citat legal, motivele neprezentării nu se cunosc (f.d. 88) ”.

În speță, judecătorul Serghei Lazari nu a cunoscut despre data, ora și locul ședinței, fapt contrar art. 32 alin. (3) a Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Referitor la afirmația Plenului Consiliului Superior al Magistraturii precum că, judecătorul Serghei Lazari, ar fi fost citat legal la ședința Colegiului disciplinar însă nu s-ar fi prezentat, reclamantul o consideră eronată și contrară materialelor anexate de către judecătorul Serghei Lazari, se citează: „La caz. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că, la ședința Colegiului disciplinar judecătorul Serghei Lazari de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, deși a fost citat legal, nu s-a prezentat... ”.

Astfel, consideră reclamantul că Consiliului Superior al Magistraturii a adoptat o hotărâre contradictorie, fără a lua în considerare argumentele din contestația înaintată.

În cererea de concretizare a evidențiat că, de la data pretinsei abateri disciplinare săvârșite de Serghei Lazari (15 ianuarie 2017) până în prezent (31 ianuarie 2023) au trecut 6 ani și 47 zile, prin urmare procedura disciplinară urmează a fi încetată în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Prin hotărârea din 12 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă acțiunea înaintată de Serghei Lazari împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terți Olesea Mitru și Vadim Mitru cu privire la anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil, ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, Consiliul Superior al Magistraturii a acționat în limitele împuternicirilor acordate de lege, cu respectarea procedurii prevăzute în acest sens, hotărârea adoptată fiind luată de un organ colegial, ca urmare a analizei faptelor relevante pentru luarea deciziei enunțate, precum și a realizării procedurii de vot.

A relatat că, pârâtul întemeiat a constatat că, acțiunile reclamantului se încadrează pe temeiurile prevăzute de art. 4 alin. (l) lit. g) și j) din Legea nr.178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, din materialele cauzei disciplinare s-au identificat circumstanțe care denotă că reclamantul Serghei Lazari, în calitate sa de președinte al ședințelor de judecată, a îndeplinit necorespunzător o obligație de serviciu, în lipsa unor justificări rezonabile.

Astfel, a considerat ca fiind lipsite de suport mențiunile reclamantului cu privire la faptul că, în acțiunile sale sunt circumstanțe care exclud tragerea la răspundere disciplinară și anume lipsa personalului calificat și sarcina exagerat de mare per judecător, or reclamantul nu a prezentat în acest sens careva probe care să confirme că a depus eforturi în vederea soluționării acestor impedimente și anume că s-a adresat față de administrația și conducătorul instanței cu astfel de solicitări.

A mai constatat instanța de apel că este neîntemeiat și argumentul reclamantului precum că, procedura administrativă a fost viciată ca urmare a neacordării dreptului

de a depune obiecții referitor la sesizarea înaintată, or, potrivit materialelor cauzei se atestă că, despre sesizarea menționată și rezoluția inspectorului - judecător prin care s-a dispus pornirea procedurii disciplinare din data de 21 august 2020 cât și a Raportului întocmit de Inspekția Judiciară la data de 23 septembrie 2020, reclamantul a cunoscut în luna septembrie 2020, fapt confirmat în cadrul ședinței Plenului CSM din 26 ianuarie 2021, ce se confirmă prin înregistrările audio al ședinței la min.29:42-32.05; min. 41.11-42:50; min.46:45 - 47:30 (f.d. 95, vol. II).

Curtea de Apel Chișinău a respins ca neîntemeiate și declarative alegațiile reclamantului, Serghei Lazari, referitor la ilegalitatea hotărârii nr. 29/7 din 16 octombrie 2020 a Plenului Colegiului disciplinar, menționând în acest sens că, la examinarea contestației depuse de reclamant împotriva acestui act, pârâtul a constatat că, judecătorul Serghei Lazari la data petrecerii ședinței Colegiului disciplinar se afla în concediu de boală, prin urmare, ultimul nu și-a putut expune poziția asupra celor invocate de către Inspekție în Raportul de constatare a abaterii disciplinare, fapt ce a condus la încălcarea dreptului judecătorului la apărare, cauza fiind examinată doar din perspectiva alegațiilor lecturate în sesizare, motiv din care pârâtul în calitate de instanță disciplinară a ajuns la concluzia de a admite contestația reclamantului Serghei Lazar și a examina cauza în fond cu respectarea tuturor drepturilor reclamantului.

A mai susținut instanța de apel că, reclamantului nu i s-a creat un impediment în procedura disciplinară să cunoască conținutul sesizării, să prezinte explicații scrise și orale, să prezinte probe care demonstrează sau care infirmă faptele invocate în sesizare sau relevante pentru sesizare, să fie asistat de un avocat sau de un reprezentant al său, să solicite audierea martorilor sau a altor persoane în cadrul ședinței de examinare a cauzei disciplinare, să i-a cunoștință de materialele dosarului și să depună probe noi sau demersuri pentru administrarea de probe noi, să formuleze în orice moment demersuri și să dea explicații suplimentare. Or, toate acestea reprezintă garanții și măsuri suficiente pentru ca unui judecător vizat în procedura disciplinară să-i fie asigurat dreptul la apărare prevăzut de Constituție (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr.9 din 28 iunie 2012, § 35).

Astfel, instanța de apel a stabilit că se atestă cu certitudine că, prin hotărârea contestată pârâtul a respectat dreptul reclamantului la apărare, cât și dreptul de a fi auzit și de a prezenta probe

A mai constatat instanța de apel că este neîntemeiat și argumentul reclamantului precum că, procedura disciplinară urmează a fi încetată în legătură cu expirarea termenului de prescripție, or faptele pentru care reclamantul a fost atras la răspundere disciplinară au avut un caracter continuu, care s-au consumat în luna august 2020, urmare a inițierii procedurii de control.

Totodată, instanța de apel a stabilit că potrivit portalului instanțelor de judecată se constată că, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2016 a fost publicată la data de 26 ianuarie 2021 (https://jc.instante.justice.md/ro/court-decisions?dossier_number=14-2-2961-19042013&type=Any&apply_filter=1).

Respectiv rezultă cert că, Consiliul Superior al Magistraturii a emis hotărârea nr. 32/2 la 26 ianuarie 2021, adică în termenul prevăzut de lege, iar careva temeieri ce ar fi dus la încetarea procedurii disciplinare nu au fost constatate.

Cu referire la sancțiunea aplicată reclamantului prin actul contestat, Curtea de Apel Chișinău a notat că rolul instanței este de a verifica legalitatea actului administrativ și nu de a examina oportunitatea acestuia.

A mai constatat instanța de apel că, actul administrativ individual contestat, prin care față de Serghei Lazari a fost aplicată sancțiunea disciplinară „eliberarea din funcție”, a fost emis de către Consiliul Superior al Magistraturii în conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea principiului proporționalității prevăzut la art. 29 din Codul administrativ. Or, actul contestat a fost emis în privința lui Serghei Lazari ca urmare a abaterii disciplinare comise de către ultimul și constatate cu certitudine în cadrul Inspecției Judiciare și Consiliul Superior al Magistraturii.

La 13 iunie 2023, Serghei Lazari, reprezentat de avocatul Andrei Grigorița, a depus recurs, împotriva hotărârii din 12 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care au solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța a respins acțiunea ca neîntemeiată și nu a luat în considerare motivele de fapt și de drept invocate în acțiune de către reclamant/recurent, fapt pentru care, hotărârea instanței este ilegală și neîntemeiată. Consideră recurentul că actul administrativ individual, contestat este ilegal, prin care se aduce atingere gravă drepturilor fundamentale ale reclamantului, concluzie care se desprinde din ansamblul probelor de la dosar, a argumentelor și motivelor invocate în acțiunea depusă, inclusiv din normele de drept care guvernează speța dedusă judecătii.

A susținut că, nu există nici o probă prin care să fie confirmat faptul demarării procedurii legale privind solicitarea opiniei judecătorului Lazari Serghei și dovada recepționării unui astfel de document în condițiile art. 23 alin. (2) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și pct. 10.22 lit. b) din Regulamentul „Cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției judiciare”, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 506/24 din 13 noiembrie 2018.

A relatat recurentul că, prin actul administrativ contestat, i-au fost vătămate drepturile fundamentale garantate și protejate prin Constituția Republicii Moldova și CtEDO.

A menționat recurentul că, din textul hotărârii contestate se observă că Curtea de Apel Chișinău a îngădit în mod ilegal exercițiul drepturilor și intereselor legitime ale lui Lazar Serghei de a beneficia de efectele prescripției extinctive.

A invocat recurentul că hotărârea Curții de Apel Chișinău, a fos emisă contrar normelor imperative și anume art. 5 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, instanța de judecată ignorând circumstanța intervenirii termenului de prescripție a răspunderii disciplinare de 2 ani de la data comiterii abaterii disciplinare.

Prin urmare, se atestă că hotărârea contestată nu conține niciun argument sau răspuns referitor la critica invocată cu privire la neîntrunirea celor 2 condiții cumulative pentru a fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului Lazari Serghei: efectele asupra imaginii justiției și efectele asupra prestigiului justiției.

A notat recurentul că, instanța neîntemeiat și ilegal a respins acțiunea înaintată, fiind ignorată situația de fapt dedusă judecății și normele de drept aplicabile speței, iar circumstanțele și motivele de fapt și de drept invocate de reclamant drept temelii al pretențiilor, instanța nu le-a apreciat sub nici o formă. Or, consideră că hotărârea este ilegală și neîntemeiată care urmează a fi casată total.

La 02 august 2023, Serghei Lazari, reprezentat de avocatul Andrei Grigorița, a depus cerere de recurs completată, în care a invocat că, Colegiul disciplinar nu a prezentat nici o probă prin care ar măsura/cuantifica consecințele produse sau gradul de afectare asupra imaginii justiției și prestigiului justiției, contrar prevederilor art. 7 alin. (2) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și art. 118 din Codul administrativ.

La data de 15 martie 2024, Consiliul Superior al Magistraturii, a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Serghei Lazari, reprezentat de avocatul Andrei Grigorița, inadmisibil, sau, după caz, respingerea cererii de recurs ca neîntemeiată.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul depus de Serghei Lazari, reprezentat de avocatul Andrei Grigorița, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul hotărârii instanței de apel a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la data

de 12 iunie 2023, care a fost expediat recurentului la data de 12 iunie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d. 72, vol. III).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că copia hotărârii motivate a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 24 iulie 2023 (f.d. 85, vol. III).

La data de 13 iunie 2023, Serghei Lazari, reprezentat de avocatul Andrei Grigorița, a depus recursul motivat împotriva hotărârii din 12 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 73-84, vol. III).

Astfel, recursul depus de Serghei Lazari, reprezentat de avocatul Andrei Grigorița, împotriva hotărârii din 12 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Serghei Lazari, reprezentat de avocatul Andrei Grigorița, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Conform art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f).

Din analiza prevederilor citate, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, depus până la data de 01 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul

administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Serghei Lazari, reprezentat de avocatul Andrei Grigorița, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate corespunzător.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Serghei Lazari, reprezentat de avocatul Andrei Grigorița.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Serghei Lazari, reprezentat de avocatul Andrei Grigorița, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc